

De schepping van de wereld en andere zaken

(The Creation of The World and Other Business)

Toneelspel in drie bedrijven

door

ARTHUR MILLER

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SCHEPPING VAN DE WERELD EN ANDERE ZAKEN - THE CREATION OF THE WORLD AND OTHER BUSINESS** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARTHUR MILLER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GOD

ADAM

EVA

LUCIFER

KAÏN

ABEL

Engelen:

RAFAEL

AZRAEL

CHAMUEL

DECOR: Zie bij regieaanwijzingen.

EERSTE BEDRIJF

Muziek.

Een nachtlucht vol sterren. De dag kondigt zich aan met ongerept licht dat voor lange schaduwen zorgen. Het is het Paradijs, een luisterrijke tuin. We zien meer een kleurenimpressie dan onderscheiden details van planten en bomen. Eén boom staat links duidelijk apart. Als een naar boven geheven hand met de takken als vingers wijd uitgespreid draagt hij tussen zijn gouden bladeren een appel.

God verschijnt op Zijn troon op het platform boven het speelvlak. Hij is diep in gedachten alsof Hij probeert een beeld te krijgen van de onafwendbare toekomst.

Nu het lichter wordt horen we geluiden als het krassen van een kraai, het dagverwelkomend gekwetter van apen, het balken van een ezel, het geblaf van zeehonden, knorren van varkens, het korte lachen van een fuut – dit alles in een willekeurige kakofonie.

Als de geluiden afnemen en er volop daglicht is, komt één van de schaduwen in beweging – een man, Adam, reikt naar iets boven zijn hoofd en plukt een vijg. Geleund tegen een rots, met zijn benen gekruist, eet hij in alle rust van de vrucht. Hij is in alles een man en naakt, maar zijn huid lijkt bedrukt met schaduwplekken en –strepen, een tot leven gekomen samenspel van kleur, licht en donker.

God verschijnt achter hem, kijkt naar boven om het weer te beoordelen. Dan wendt Hij zich tot Adam, kijkt naar hem. Deze voelt langzamerhand Zijn aanwezigheid maar is nauwelijks verrast...

ADAM: Oh! Goedemorgen, God!

GOD: Goedemorgen, Adam. Wat 'n prachtige dag.

ADAM: O, perfect, Heer. Maar dat zijn ze allemaal.

GOD: Ik heb nu toch maar voor een klein briesje gezorgd...

ADAM: Ik merkte het. *(houdt zijn hand op om dit te voelen)* Het is precies goed zo. Dank u wel, Heer.

GOD: Ik ben zeer tevreden over de manier waarop je de tuin verzorgt. Je hebt de perzikboom bijgesnoeid, zag ik.

ADAM: Dat moest wel, Heer. Een beschadigde tak heeft de hele nacht gehuild. Gaan wij vandaag nog meer dingen een naam geven?

GOD: Ik wilde vanmorgen ook nog iets anders met je bespreken, maar we kunnen best eerst nog wat dingen benoemen. (*Hij wijst*) Hoe zou jij dat daar noemen?

ADAM: Dat? Ik zou het een leeuw noemen.

GOD: Leeuw. Ja, dat klinkt goed. En dat daar?

ADAM: Dat? Eh...lam?

GOD: (*proeft het woord*) Lam.

ADAM: Ik weet niet hoe het komt maar vandaag lijkt alles wel met een L te moeten beginnen.

GOD: Ik kan niet anders zeggen dat het ook *lijkt* op "lam". En dat daar?

ADAM: L, L, L... Dat moet zijn een – eh... lat?

GOD: (*schudt het hoofd in twijfel*) Lat klinkt niet echt...

ADAM: (*snel*) U hebt gelijk, dat klinkt niet goed. Ik was te haastig.

GOD: Rustig aan, we hebben al de tijd van de wereld.

ADAM: Eigenlijk lijkt het meer op iets dat met een R zou moeten beginnen... Rat!

GOD: Rat klinkt een stuk beter.

ADAM: (*gelukkig*) Rat, rat!- O ja zeker, veel beter.

GOD: En wat denk je van dat daar?

ADAM: Daar heb ik al over na lopen denken. Ik heb het gevoel dat dit dier een naam moet dragen die iets over zijn bijzonderheid zegt... Hoeveel poten heeft het, Heer?

GOD: Duizend... Hoezo?

ADAM: Duizendpoot!

GOD: Wat heb ik in jou toch een verbazend wezen geschapen! Zelf was ik in geen miljoen jaar op "duizendpoot" gekomen. Maar dit is genoeg voor vandaag. Ik neem aan dat je al lang hebt opgemerkt dat alle dieren in paren leven... als man en vrouw?

ADAM: Ik ben blij dat U dit ter sprake brengt.

GOD: O, het stoort je dus?

ADAM: O nee, Heer, er is niets wat mij stoort.

GOD: Je gevoel voor perfectie doet me deugd.

ADAM: Het is alleen wat merkwaardig dat van alle schepsels ik de enige ben die alleen is. Maar ik weet zeker dat U daar zo Uw redenen voor hebt.

GOD: Eigenlijk, Adam... en ik weet dat dit jouw vertrouwen niet zal schokken... maar om eerlijk te zijn, doe ik af en toe iets waarvan ik pas achteraf de bedoeling ontdek. Maar die bedoeling is natuurlijk wel altijd de juiste. In jouw geval was het een wel heel bijzonder experiment. Ik was net klaar met de chimpansee en had nog wat klei over. Toen heb ik... ach, ik was er zomaar wat mee aan het spelen en toen, mijn Hemel! ...was jij daar zomaar. En wat bleek:... jij en ik,

twee druppels water! Dat is dan ook waarschijnlijk de reden waarom ik me zo betrokken bij je voel: meer dan enig ander ontwerp ben je rechtstreeks uit mijn instinct ontsprongen. En dat is ook de reden waarom het niet eerder bij mij is opgekomen om je een vrouw te geven, begrijp je?

ADAM: Ik begrijp het. Maar waarop zou het schepsel moeten lijken? Of weet U dat nog niet?

GOD: Ik stel voor dat ik weer wat improviseer en dan kijk of het je bevalt.

ADAM: Goed. Maar moet ik dan... bijvoorbeeld er steeds maar mee praten?

GOD: Wat ter wereld brengt jou op dat idee?

ADAM: Nou ja, die leeuwen en apen en de muizen... ze zijn constant met elkaar aan het praten. En ik hou er zo van languit te liggen en alleen maar te luisteren. Naar het ontluiken van de seringen bijvoorbeeld.

GOD: Bedoel je dat je liever alleen blijft?

ADAM: Dat weet ik niet! Ik had nog nooit iemand.

GOD: Ik ook niet, dus ik denk dat ik je hierin niet kan raden. Maar waarom zouden we het niet gewoon proberen en kijken wat er gebeurt?

ADAM: Natuurlijk, Heer, als U het zegt.

GOD: Ga dan maar liggen. Ik zal je in slaap brengen.

ADAM: Ja, Heer. *(Adam gaat liggen. God voelt aan zijn ribbenkast)*

GOD: Ik zal je onderste rib nemen. Deze hier. Je zult het verschil niet voelen.

ADAM: *(wat overeind)* Moet dat beslist zo?

GOD: O, maak je geen zorgen. Ik was het eerst niet eens van plan die rib te maken maar wilde toen wat extra zekerheid. Doe je ogen nu maar dicht.

ADAM: *(achteroverliggend, nerveus)* Ja, Heer... *(weer iets overeind)* Is dit ook weer een soort experiment, of... ik bedoel, hoe lang gaan wij haar houden?

GOD: Kijk, jongen, je hoeft niet al de tijd om haar heen te hangen. Als het je even teveel wordt dan ga je in je eentje een rondje om.

ADAM: Goed dan. *(gaat weer liggen maar komt dan weer nerveus overeind)* Ik vroeg het me alleen maar af.

GOD: Ga slapen, Adam! *(met enig ceremonieel legt Hij Zijn handen op Adams rib. In de omgeving beweegt iets, een gestalte komt omhoog. Muziek)*

Dit is been van uw been,
En vlees van uw vlees
En haar naam zal zijn... Vrouw

Want ze is genomen uit de Man.

Word wakker, Adam.

(Adam opent de ogen en gaat zitten. Eva komt tevoorschijn uit het duister, ze kijken naar elkaar. Haar huid is als die van Adam bedekt met schaduwplekken. God loopt inspecterend om haar heen)
Hmmm. Heel mooi. *(tegen Adam)* En wat zeg jij ervan? *(Muziek langzaam uit)*

ADAM: *(nervus)* Wel... ze is in elk geval *anders*.

GOD: Dat is alles?

ADAM: O, Heer, ze is perfect! *(voelt zich toch ongemakkelijk)*

GOD: Dat dacht ik ook.

ADAM: Ik ook.

GOD: Tjonge! Ik begrijp niet hoe ik het voor elkaar krijg! Hoe zou jij haar willen noemen?

ADAM: Eva.

GOD: Eva! Wat een lieve naam! *(neemt haar bij de hand)* Nu, mijn kind, je hebt nog heel wat te ontdekken in deze Hof, bijvoorbeeld dat er veel verschillende soorten dieren zijn. Elk dier heeft zo zijn eigen aangeboren regels. De bij zul je geen vlees zien eten; de olifant zal je niet horen zingen en de vis interesseert zich niet voor bloemen... Aan deze boom hangen appels; die eet jij niet.

EVA: Waarom niet?

ADAM: Dat is de regel!

GOD: Geduld, Adam, ze is nieuw. *(tegen Eva)* Er komt misschien een dag dat ik dit wat uitvoeriger ga uitleggen, voor het moment houden wij het maar even hierbij. Dit is de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad. Vanuit mijn liefde voor jou mag je van alles om je heen genieten; maar uit jouw liefde voor mij eet jij niet van deze boom of je zult zeker sterven. Niet onmiddellijk sterven maar ééns. Dus, Eva, vertel me 'ns... als je naar die boom kijkt, waaraan denk je dan?

EVA: *(kijkt op naar de boom)* Aan... God?

ADAM: Ze heeft het door!

GOD: Dat is precies de bedoeling, kind. *(neemt hun beider handen)*
Wees nu blij met elkaar. Maar onthoudt... als jullie van die boom eten zullen jullie zeker sterven. Niet onmiddellijk, maar ééns. Maar eten jullie er níet van, dan zal alles blijven zoals het was, voor altijd. Eva?

EVA: Ja, Heer.

GOD: Adam?

ADAM: Ja, Heer.

GOD: Mijn kinderen, het is allemaal voor jullie, tot aan het eind der tijden. *(God loopt weg, verdwijnt. Adam en Eva keren zich en kijken*

elkaar aan. Ze glimlachen aarzelend. Ze onderzoeken elkaars handen en borsten. Hij ruikt aan haar, al dichterbij haar komend)

ADAM: Je ruikt anders dan ik.

EVA: Jij ook. *(hij kust haar lippen. Zij kust hem. Ze glimlachen. Dan zwaait hij met zijn hand naar haar)*

ADAM: Goed... we zien elkaar misschien nog wel eens. Ik heb zin om even te gaan liggen.

EVA: Ik ook!

ADAM: *(stopt)* Jij ook? *(ze gaan liggen)*

EVA: Ik denk dat we hetzelfde willen.

ADAM: *(besluit dit te testen)* Heb je ook dorst?

EVA: Hmm.

ADAM: Ik ook. En ook trek?

EVA: Hmm.

ADAM: Dat is dan mooi. Hier, wil je een vijg?

EVA: Ik had ook net trek in een vijg! *(ze eten)*

ADAM: We kunnen straks gaan zwemmen, als je zin hebt.

EVA: Heerlijk! Dat was precies waaraan ik ook lag te denken. *(ze liggen enige tijd zwijgend)*

ADAM: Wat is het mooi, vind je niet?

EVA: O ja. Mag ik wat vragen...

ADAM: Wat?

EVA: Wat doe je zo'n hele dag?

ADAM: Ja, tot nu ben ik vooral bezig met namen geven aan dingen, maar dat is nu bijna afgerond. Zie je daarboven? *(ze kijkt op)* Dat daar heb ik een granaatappel genoemd.

EVA: Een wat-appel?

ADAM: Een granaatappel.

EVA: Die ziet er toch niet uit als een granaatappel.

ADAM: Natuurlijk is het wel een granaatappel. *(hij geeft haar een vrucht)* Hier, eet maar 'ns, dan merk je het wel. Als je de zaadjes uitspuwt dan voelt dat net als "granaat, granaat, granaat" *(ze neemt een beet, als zij de zaadjes uitspuwt)* Granaat! Granaat! Granaat!

EVA: *(al etend en spuwend)* Ja... je hebt gelijk, je hebt gelijk, je hebt gelijk...

ADAM: Zo mag ik het horen.

EVA: *(plukt plotseling iets uit het haar en houdt dat tussen haar vingers)* Wat is dit?

ADAM: Dat? Dat is een prndn. *(hij krabt zich)* Dat is een van de eerste dingen die ik een naam gaf.

EVA: Noemde je dit een prndn?

ADAM: *(wat gealarmeerd)* Luister, vrouw, als een ding een naam heeft gekregen, dan heet het zo.

EVA: *(wat gekwetst, verrast)* Oh.

ADAM: *(zijn fout begrijpend, draait zich naar haar)* Wat is er? Hoe zou jij het genoemd hebben?

EVA: Nou ja, voor *mij* is het een luis.

ADAM: Aha! Geen wonder, vanmorgen werd ik al wakker met allemaal L'en in mijn hoofd! *(Eva eet met een blijde lach de luis op)* Het is toch opvallend dat we bijna altijd aan hetzelfde denken!

EVA: *(kauwend)* Ja. *(hij staart een moment peinzend naar haar, spreidt dan zijn armen en gaat op één been staan)* Wat doe je eigenlijk verder zo'n hele dag?

ADAM: Soms iets als dit. Of dit... *(doet een koproel en daarna een handstand, maar hij valt)* Waarom vraag je dit? Ben je iets speciaals van plan?

EVA: Ik geloof van wel, maar ik weet niet precies wat. Zeg, die struik...

ADAM: Wat is daarmee?

EVA: Ik zie dat hij aan het groeien is!

ADAM: O, zeker. Luister... hoor je iets?

EVA: Ja. Wat voor geluid is dat?

ADAM: Dat is het geluid van de zonsondergang.

EVA: En dat gekraak?

ADAM: Dat is het geluid van de schaduw die over de droge bladeren kruipt.

EVA: En dat fluiten?

ADAM: Twee forellen praten met elkaar in de rivier.

EVA: *(kijkt omhoog)* Is dit nu de wind?

ADAM: Een zucht van God...

EVA: En er is iets wat omhoog en omlaag gaat.

ADAM: Dat zijn de voetstappen van een engel die door het gebladerte loopt. Kom, ik zal je het meertje laten zien!

EVA: *(staat op)* Daar dacht ik net aan!

ADAM: Dat komt mooi uit! Ik zal je leren varen op mijn alligators! *(met een kameraadschappelijke arm om haar schouders leidt hij haar weg. Op dat moment komen de engelen Rafael, Azrael en Chamuel het platform op)*

CHAMUEL: Zagen jullie ooit zoiets liefs?

RAFAEL: Zoals hij die pruim in haar mond stak! Zo schattig! *(God komt op)*

CHAMUEL: Zij is allerliefst! Heer, U hebt het weer mooi voor elkaar gekregen. *(God is bij de groep weggelopen en staat apart, diep in gedachten)* Iedereen! Halllllleluja!

ENGELLEN: *(zingen Händels)* Halleluja, halleluja... *(vanuit de hoogte valt het Halleluja door orkest en grootkoor in)*

GOD: *(stopt de muziek)* Pardon! Pardon! *(leidt de engelen weg)* Straks misschien. Ik wil eerst even met Lucifer spreken.

CHAMUEL: *(kust bij het weggaan Gods hand)* Gefeliciteerd, Heer!

RAFAEL: Vanavond doen we het over, met koor en orkest! *(als God alleen is, kijkt hij neer op aarde; Lucifer komt op)*

GOD: 't Is goed, vooruit, zeg het maar.

LUCIFER: Ik hoef het niet te zeggen, Heer. *(wijst naar beneden)* U ziet het net zo goed als ik.

GOD: *(kijkt naar beneden, schudt het hoofd)* Wat deed ik verkeerd?

LUCIFER: Waarom kijkt u er zo tegenaan? Ze zijn mooi, ze helpen elkaar, ze prijzen u om de paar minuten...

GOD: Lucifer, ze vermenigvuldigen zich niet.

LUCIFER: Misschien moet u ze nog een paar jaar geven...

GOD: Maar daar is ook nog helemaal geen teken van ook. Kijk naar hen... het is een perfecte maanverlichte nacht en wat doen ze? Ze spelen handbal.

LUCIFER: Ze zijn onwetend, zoals u dat wilde.

GOD: Alles op zijn tijd, maar... hij lijkt wel hier en daar wat geloosd te hebben.

LUCIFER: Geloosd, dat wel ja, maar wat heb je daaraan als het niet op de goede plek terechtkomt? Als hij het doet loopt zij net weg om bloemen te plukken of wat dan ook.

GOD: Ik heb er nog geen oplossing voor. *(Pauze. Ze staren naar beneden)*

LUCIFER: U zou natuurlijk altijd... *(hij breekt af)*

GOD: Wat zou ik?

LUCIFER: Ik wil me er eigenlijk niet mee bemoeien want dan zegt U toch dat ik op alles weer wat aan te merken heb...

GOD: Ik weet niet waarom ik die hooghartigheid van jou nog duld.

LUCIFER: Ik verveel U tenminste niet zoals de andere geesten.

GOD: Soms heb ik maar liever dat je dat wel deed. Waar dacht je aan?

LUCIFER: Nu vraagt U het mij zelf!

GOD: Waar dacht jij aan!?

LUCIFER: Ziet U wel, U wordt alweer kwaad.

GOD: *(luid en kwaad)* Ik word niet kwaad!

LUCIFER: Goed dan... U zou haar terug kunnen nemen om haar van binnen wat te verbouwen. Alles een beetje omleggen zodat, waar hij hem ook maar insteekt, er contact gemaakt wordt met de eicel.

GOD: Nee... nee... Nee, ik ga daar geen gekkigheid mee uithalen. Zoals zij nu is, is zij perfect. Ik ga haar niet weer overhoop halen. Geen sprake van.

LUCIFER: Goed, dan blijft er maar één keus voor U over. U zult dan die onschuld daar beneden wat moeten doen afnemen. *(God schenkt hem een beschuldigende blik)* Kijk, daar is die blik weer. Wat ik ook zeg, U denkt altijd weer dat het een list is. Net als toen met die vis die U een vacht had toegedacht. U gooide hem in de zee en alle engelen luid van "Hosanna, Hosanna!" Ik kom er aan en zeg dat het beest zo zal verdrinken en U bent beledigd.

GOD: Ja. Maar ik... ik ben wél opgehouden met het maken van vissen met een vacht.

LUCIFER: Maar voor ik tot U doordring met zo'n feit moet ik wel zo'n beetje door de hel.

GOD: *(wijst plotseling weer naar beneden)* Hij slaat zijn arm om haar heen. *(Lucifer kijkt naar beneden)* Lucifer! *(beiden strekken zich uit over de rand om beter te kunnen kijken)* Lucifer!! *(dan verandert zijn uitdrukking in die van ongeloof, daarna woede, met zijn handen hoog in een machteloos gebaar)* Hoe in de wereld komt hij aan zo'n stompzinnig idee!

LUCIFER: *(kijkt nog steeds)* Nu valt hij in slaap.

GOD: O, gottegottegot. *(zit in wanhoop neer)*

LUCIFER: Heer, het probleem daar beneden is dat U alles zo perfect hebt gemaakt. Alles wat ze daar zien is goed, maar alles is ook even goed. De zon is goed, de ratten zijn goed, vlooiën zijn goed. De maan, leeuwen, zelfs voetschimmel is goed... elk enkel ding is net zo goed als alle andere. En dat komt natuurlijk omdat U dat allemaal hebt geschapen. Daarom is alles ook even aantrekkelijk.

GOD: Wat is er mis aan perfectie, behalve dan dat jij het niet kan uitstaan?

LUCIFER: Heel eenvoudig... als U wilt dat hij op de juiste plek bij haar naar binnen gaat, en daar lang genoeg blijft, zult U die plek het meest aantrekkelijk moeten maken.

GOD: Ik maak die vrouw niet over.

LUCIFER: Dat is ook niet nodig. Alles wat ik wil zeggen is dat seks niet alleen maar "goed" moet zijn, maar... nou ja, vooral "overweldigend". Zoals het nu gaat is het voor hem net zoiets als zijn neus snuiten. Met ander woorden: U moet zijn aandacht richten op alleen maar die ene speciale plaats.

GOD: Hoe doe ik dat?

LUCIFER: Goed, laten we het daarover hebben. Wat is het enige wat hem nu laat stoppen, waar hij ook maar mee bezig is, en dat dan zijn volle aandacht krijgt.

GOD: Wat?

LUCIFER: U, Heer! Zodra U verschijnt komt hij, om het zo maar 'ns te zeggen, overeind. Geef seks in zijn beleven diezelfde heiligheid, dezelfde hoop die niet te ontmoedigen is maar die ook nooit helemaal wordt vervuld, en ook dezelfde vrees om niet te worden geaccepteerd. Zorg dat hij voor seks hetzelfde voelt als voor U en het wordt... onbeschrijfelijk! Heen en weer geslingerd tussen zo'n grote belofte en zo'n dodelijke vrees zal hij aan niets anders meer kunnen denken. *(stilte)*

GOD: Hoe?

LUCIFER: Wel... *(hij aarzelt net zolang tot God zich langzaam tot hem keert en hem argwanend aankijkt)* Goed dan, kijk... Recht door zee dan maar... Ik hoef het alleen maar over die appels te hebben.

GOD: *(staat op, stampvoetend, loopt dan heen en weer om zijn beheersing terug te krijgen)* Lucifer!

LUCIFER: Ik weiger te geloven dat iemand alleen maar zijn liefde voor God kan betonen door een bepaalde vrucht niet te eten! Zo'n spelletje is mijn Vader eenvoudigweg onwaardig!

GOD: *(geërgerd)* Nu ga je te ver!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto